

LIVET Tekst: Hilda Lishaugen Nyflot Foto: Nina Røud

Hun fikk 250 gjester til
å komme i bryllupet sitt.
Uten å nevne ordet bryllup.

Kjærlig kunst

Utstillingsvindu:
Da gjestene ankom
til det de trodde var
en kunstvernissage
på Unge kunstnerers
samfund ble de
møtt av ryggen til
kunstner Charlotte
This-Evensen. Inne
i boksen gjorde hun
seg klar til å gifte
seg.

*Kjære Gjest.
Jeg og Eivind skal presentere et kunst-
prosjekt på UKS 11. juni ettermiddag/
kveld. Det er svært personlig og det betyr
mye for oss at du er til stede.
Svar utbedes innen 1. mai*

► **Det hadde ikke blitt noe bryllup** om det ikke var for at det er et kunstprosjekt.

Kunstneren Charlotte Thiis-Evensen (42) har på seg en hvit, gjennomiktig kjole. Hun sitter inne i en stor boks, fire meter over gulvet. Boksen har en glassvegg, slik at alle de 250 gjestene kan se henne. Hun skal gå ned fra boksen, gjennom mengden og opp på et platå. Der skal hun stirre kjæresten Eivind Buene (37) i øynene. Foran alle, i fem tause minutter. Ingen vil vite at dette er noe av det siste de gjør før de gifter seg. De skal bli viet av en dommerfullmektig og bli mann og kone. Gjестene vet ikke at dette er et bryllup.

– Kjernen er å ha en stor fest for å feire kjærligheten. Vi bruker elementer fra ritualet, slik at det blir gjenkjennelig, sier Charlotte.

«Try Again» har de kalt kunstprosjekt, en énkvelds performance på Unge kunstners samfund i Oslo. Skilsmisestatistikkene viser hvor lite sannsynlig det er at de vil holde sammen, så de vil at gjestene skal sette spørsmål ved hele ritualet. Tenke seg om. Charlotte og Eivind vil forvandle bryllup til kunst.

– Dette er ikke et raddisbryllup, det føyer seg godt inn de prosjektene hun har gjort tidligere, sier kunstner Marianne Heier (41).

Charlotte vokste opp i Porsgrunn. Hun hadde en birolle i Aune Sands film «Dis», giftet seg 24 år gammel, tok hovedfag i litteratur og fikk jobb i NRK. Seinere gikk hun på kunstakademiet og begynte å lage kunst. Dokumentarisme innenfor foto, video og installasjoner. Og så møtte hun Eivind. På en utstilling for sju år siden. De så på hverandre og glemte hva de sa. Begge var gift, det skulle ta ett år før de kunne være sammen. Han har en datter på åtte fra tidligere forhold, hun ei på 14 og en på ti. I dag jobber hun som journalist i kulturprogrammet «Nasjonalgalleriet» i NRK i tillegg til å være kunster. Han er komponist.

– Jeg har jobbet med kunst og journalistikk parallelt. Gradvis er det blitt mer og mer kunst. Jeg har brukt familien og skyggesidene i livet mitt i prosjektene mine før. Men jeg har aldri selv vært i fokus i egne kunstprosjekter. Det skal jeg nå.

På Bygdøy, rett ved Kongsgården. Omringet av jorder og noen hundre meter fra E6, bor Charlotte og Eivind. I et grått rekkehus.

– Andrea? Kan du komme hit?
– Ja?

Den 14 år gamle datteren til Charlotte tar en pause fra leksene.

– Hva synes du: Rosa, svart eller hvitt undertøy under brudekjolen?

– Skal jeg være helt ærlig?

– Ja.

– Hvitt!

Hun forsvinner igjen. Designer Iselin Engan (32), kjent fra konkurransen «Designerspirene» på TV3, og Charlotte står tilbake. Med en gang Charlotte så kjolen til Iselin bestemte hun seg for å gifte seg i den. Tolv kunstneren har blitt invitert til å være med og lage bryllupet. De skal stå for sang, tale, klær, arkitektur, foto. Iselin er en av dem.

– Blir det ikke for romantisk med hvitt undertøy? spør Charlotte.

– Nei, det er ikke romantisk når undertøyet ditt synes, svarer designeren raskt. De har prøvd en knall rosa bade-drakt. Svart undertøy. Nå hvitt. Tatt bilder av alt. Sagt ting som «Dette blir vilt», «Kjære vene», «Spektakulært» og «Dette klarer jeg ikke bestemme meg for nå». Undertøy er viktig når brudekjolen er gjennomiktig. Det er fire dager til bryllupet og det offisielle brudebildet tas nå. Derfor kommer kunstfotograf Signe Marie Andersen (42) inn i rommet. Hun snakker litt og går ut igjen. Bildet skal tas på jordet ved siden av huset. Ett i finstasen, ett i bare undertøy. Bildene skal henges opp under bryllupet lørdag.

– Søstre mine er skeptiske. De er alltid kritiske og stiller spørsmål ved ting, og det er bra. Det skal ikke alltid være en automatikk i alt som skjer, sier Charlotte.

Ute i åkeren får Eivind en oppblåsbar papegøye festet til skuldra. Charlotte må holde en oppblåsbar kaktus. Hva det skal symbolisere vil ikke fotograf Signe si. Det skal man tolke på sin egen måte. Paret vet ikke selv heller.

– Bryllupsritualet betyr mye i dagens samfunn. Det er en trygghet i livet. En stadfesting. Mange gifter seg i søvne, og tar i bruk de tradisjonelle ritualene uten å tenke så mye over hva det innebærer. Men for de fleste, oss inkludert, er det et fint påskudd for å ha en stor kjærlighetsfest, fortsetter Charlotte.

Støyen fra Ei8 og fotballrop fra en bane høres i det fjerne. Noen joggere senker tempoet. Det er lummert.

– Jeg er ikke så opptatt av giftermålet. Vi gifter oss ikke fordi det er kult å gifte seg i et galleri. Meningen er å stille spørsmål ved ritualet, sier Eivind. ►

Charlotte Thiis-Evensen (42)

Kunstner, vokste opp i Porsgrunn.

Har studert kunst ved Statens Kunstakademi og litteraturvitenskap.

Har jobbet i NRK i over ti år. Er nå ansatt i programmet «Nasjonalgalleriet».

I 2002 intervjuet hun sju kunstnere til programmet «Safari» og gav dem i oppdrag å bruke henne fysisk i kunsten. Hun ble avbildet naken og fikk mye oppmerksomhet.

«Faren min forsøkte å ringe moren min» er det største kunstprosjekt hun har gjort. Der stilte hun ut bilder faren tok med mobilen på sykehuset. Han lå på dødsleiet og prøvde å ringe moren hennes og visste ikke at bildene ble tatt.

Eivind Buene (37)

Samtidskomponist, født i Oslo.

Studert komposisjon og pedagogikk ved Norges Musikkhøgskole.

Har skrevet musikk for en lang rekke internasjonale ensembler, orkestre og festivaler. Debuterte som forfatter med romanen «Enmannsorkester» i fjor.

Pikedrom:
– Jeg drømte nok om bryllup da jeg var liten, sier Charlotte.

God hjelp: Designer Iselin Engan hjalp Charlotte å dandere kjolen.

Sukkertøyrosa: Leppene ble malt rosa og sminken lagt. – Det er destuktivt, jeg har på en måte ikke troen på å holde sammen over tid, sier Charlotte.

«Det forundrer meg at par alltid gjør det på den samme måten.»

Eivind Buene, brudgom

Spente: Rikke Buene (f.v), Andrea Thiss-Evensen og Gustav Thiss-Evensen visste godt hva foreldrene planla.

Intetanende: Arrangementet var åpent for alle i tillegg til de inviterte gjestene.

► **Det var for ett og ett halvt år siden det skjedde.** At de fant ut at de skulle gifte seg, Eivind mener det var en nachspielidé. En idé som hørtes utrolig bra ut da, og som også lot seg gjennomføre. Charlotte er mer usikker, men de ble i hvert fall enige om å lage en performance for å undersøke ritualet.

- Det tok litt tid før vi innså at vi kom til å bli gift også, sier hun.

- Handler dette like mye om forholdet deres som kunsten?

- Nei, men man kan si at det er en performativ hendelse like mye som det er en diskusjon om hva et bryllup er. Det handler om hva bryllup betyr for oss, og hva det betyr for publikum. Et kunstprosjekt er ikke bra om det ikke vekker nye tanker hos de framfotete. Berører det bare kunstneren, er det alt for privat, fortsetter Charlotte.

- Hva er kunst for deg?

- Det er vanskelig å svare på, men det er å sette noe på spill, få folk til å tenke nytt. Reflektere rundt ting.

Tittelen på prosjektet er hentet fra sitatet til den irske nobelprisvinneren i litteratur, Samuel Beckett. «All of old. Nothing else ever. Ever tried. Ever failed. No matter. Try again. Fail again. Fail better.»

- Man kan velge å bli totalt destruktiv og ikke tro på giftermål, eller fortsette å leve i håpet. Eivind og jeg har stor tro på kjærligheten og at vi vil holde sammen resten av livet.

11. juni 2011. Lørdag. Klokket er seks på kvelden, seremonien begynner sju. En gutt i caps og joggesko har dukket opp. Ei middelaldrende dame med cocktailkjole. Et par kommer med gaver, de er kanskje de eneste. Få familie-medlemmer vet hva som skal skje.

- Bryllup og begravelse er de to store handlingene i livet. Det forundrer meg at par alltid gjør det på den samme måten. Jeg er ikke nervøs. Jeg er vant til å opptre, og nå skal jeg bare stå der, uten å falle, sier Eivind.

Charlotte har satt seg i den hvite boksen. I taket slipper vinduene dagslyset inn. Midt på gulvet er det en catwalk, formet som et kors. Det er der vielsen skal finne sted. Publikum skal stå rundt.

- Nå gleder jeg meg mest til å være alene, sier hun. Hun har på brudekjolen og er nervøs. Redd for å be- ►

Kunstklare: Det er halvannet år siden paret begynte å planlegge arrangementet. - Kjærlighet er å være sjenerøs med hverandre, sier Charlotte.

Gratulasjoner: Etter kysseensens i boksen fikk gjestene gratulere de nygifte. For Charlotte og Eivind betyr kunsten like mye som familien.

Trusefine: Bryllupsbildet der paret bare er iført undertøyet ble hengt opp ved inngangen.

Doublet betydning: - Scenen er religiøs fordi den er formet som et kors, og den er en catwalk fordi bryllup nærmest har blitt en mote-sak, sier Charlotte.

► svime, og veldig alene. Hun har sagt at sønnen på ti ble lei seg da han fikk vite om bryllupet. Han hadde hele tiden håpet på at mamma og pappa skulle finne tilbake til hverandre.

- Det er en høy pris å betale. Det å skille seg. Det er ikke hyggelig for noen.

Gjestene kommer inn. To hvisker om undertøyet. De står etter hvert tett i tett.

- Dama er veldig spesiell, sier ei.

- Det må ligge mye vilje bak det her, sier en annen.

Oppe i boksen henger hendene til Charlotte ned langs siden. Hun sitter helt stille, beveger seg ikke. Det er varmt. Døra til boksen er lukket. Gjestene småprater, venter på at noe skal skje.

Eivind står på catwalken, ser rett fram, ser ned. To menn i 30-åra er kveldens brudepiker. Kunstnernevenner de også. De går opp trappa og henter Charlotte i boksen. Tar hver sin side av det fem meter lange slepet. Hun går gjennom massen. Baner vei. Seinere sier hun at hun var i en transe. At hun måtte konsentrere seg om å gå sakte. Ikke ramle. Sebraskoene har ti centimeter høye hæler. Hun går til ham.

- Det ser ut som de skal gifte seg, sier en dame.

Charlotte holder en liten hvit boks, ingen brudebukett. Bare hun og Eivind vet hva som er inne i den. De ser på hverandre.

- I wanna know what love is, I know you can show me, synger «DJ Gud Junior», eller Tori Wrånes, venninnen til

«Det var veldig intenst, det var et spenn, fra ubehagelig til vakkert.»

Charlotte Thiss-Evensen, brud

Charlotte. Hun har øynene lukket. Hun er redd for å bryte sammen om de to venninnene får blikkontakt.

Charlotte feller en tåre.

- Med ekteskapet blir dere en enhet, sier vieren. Han er dommerfullmektig.

- Vil du ha Eivind?

- Ja.

Stemmen ble nesten borte. Hun smiler.

- Da erklærer jeg ...

Salen bryter ut i en stormende applaus. Lik den man hører på konsserter.

- Charlotte har en voldsom energi. Hun legger mye av seg i alt hun gjør. Hun er en flott, vakker kvinne. Også har hun den irrasjonelle siden, hun virker så straight, men så er hun ganske gæren. Hun er flink på kjærlighet i hverda-

gen, bare måten hun skjærer brødkiver på, hun skjærer dem som snitter. Hun løfter alt rundt seg, har Eivind tidligere sagt. Nå har de fått hverandre.

- Jeg blir glad hver dag når jeg ser ham. Jeg er utrolig forelsket. Han planlegger 20 år fram i tid. Hvor vi skal bo, hvilket land. Det er rørende. Jeg liker ham for de små tingene han gjør. På bursdagen min kom han inn på rommet og spilte gitar for meg. Naken. Og i konfirmasjon til datteren min hadde han fått med de andre barna våre og laget en rap, har Charlotte sagt.

De har sagt de er like og at de aldri kjeder seg sammen. Nå går de opp trappa igjen, inn i boksen igjen. De kysser.

- Skal de ha sex der oppe? Det vet jeg ikke om jeg vil se, sier en dame. To andre nikker enig.

Men paret kommer ned igjen. Ingen sex, flere blir lettet. Det blir gratulasjoner og klemmer og venner som er overrasket og mennesker som sier at de skjønnte at det måtte være et bryllup hele tiden. Festen varer til halv fire. Paret tar bryllupsreisen til vinteren. Det var ikke aktuelt å avlyse oppdrag og si hva som skulle skje.

- Det var veldig intenst, det var et spenn, fra ubehagelig til vakkert. Noen sa det var årets kunstopplevelse. Det betyr veldig mye at folk i kunstmiljøet sier dette, sier Charlotte og fortsetter:

- I en verden full av elendighet er vi privilegerte her i Norge. Vi kan lage et kunstprosjekt om kjærlighet. ●

hin@dagbladet.no